

Dosarul nr. 2ra-806/22
2-19189857-01-2ra-07062022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) M. Țurcan
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Pahopol, R. Pulbere, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ciorici Radu și Tarlapan Ala, reprezentați de avocatul Parpalac Aurelia și de către Ciorici Adriana, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația de Economii și Împrumut "Microîmprumut" împotriva lui Ciorici Radu, Tarlapan Ala, Ciorici Adriana și Tulbur Angela cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 28 noiembrie 2019, AEÎ "Microîmprumut" a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciorici Radu, Tarlapan Ala, Ciorici Adriana și Tulbur Angela cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, AEÎ "Microîmprumut" a menționat că la 01 septembrie 2017, a încheiat cu Tarlapan Ala contractul de împrumut nr. CRC 13.010103 privind acordarea unui împrumut în mărime de 100 000 lei pe un termen de 36 de luni.

În scopul garantării restituirii împrumutului, plăților, dobânzilor și penalităților, a fost semnat contractul de fidejusiune cu Ciorici Radu, Ciorici Adriana și Tulbur Angela.

La situația din 04 noiembrie 2019, Tarlapan Ala a acumulat o datorie în sumă de 57 182,79 de lei și anume:

- 43 992,15 lei – împrumutul;
- 4 616,09 lei – dobânda;
- 8 574,55 de lei – penalitatea.

AEÎ "Microîmprumut" a solicitat încasarea de la Ciorici Radu, Tarlapan Ala, Ciorici Adriana și Tulbur Angela în mod solidar a sumei de 57 182,79 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 22 iunie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de AEÎ "Microîmprumut".

S-a încasat în mod solidar de la Ciorici Radu, Tarlapan Ala, Ciorici Adriana și Tulbur Angela în beneficiul AEÎ "Microîmprumut" suma de 57 182,79 de lei cu titlu de datorie, suma de 868 de lei cu titlu de cheltuieli de înștiințare și suma de 1 715,48 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că potrivit contractului de împrumut din 01 septembrie 2017, AEÎ "Microîmprumut" a acordat Alei Tarlapan un împrumut în sumă de 100 000,00 lei, pe o perioadă de 36 luni.

S-a constatat, că la situația din 04 noiembrie 2019, Tarlapan Ala a acumulat o datorie în sumă de 57 182,79 de lei și anume: 43 992,15 lei – împrumutul; 4 616,09 lei – dobânda; 8 574,55 de lei – penalitatea.

Prin reclamațiile de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară din 12 august 2019 și 07 octombrie 2019, debitorului Tarlapan Ala i-au fost comunicate pretențiile și posibilitatea achitării datoriilor, însă ultima nu a restituit suma.

De asemenea, prin reclamațiile din 12 august 2019 și 07 octombrie 2019, au fost informați și fidejuserii despre datoriile acumulate și necesitatea achitării acestora.

Având în vedere faptul că pârâții nu și-au onorat obligațiunea de restituire a datoriei, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată și de a încasa de la Ciorici Radu, Tarlapan Ala, Ciorici Adriana și Tulbur Angela în mod solidar în beneficiul AEÎ "Microîmprumut" suma de 43 992,15 lei cu titlu de datorie, cât și suma de 4 616,09 lei cu titlu de dobândă contractuală, precum și suma de 8574,55 de lei cu titlu de penalitate de întârziere, în conformitate cu prevederile contractuale, care este una rezonabilă în raport cu suma datoriei, pârâtul având posibilitatea de a-și expune careva obiecții în raport cu pretențiile înaintate, însă nu s-a opus.

La fel, instanța de fond a constatat că pârâta n-a contestat contractul de împrumut personal, prin urmare acesta este valabil și produce efecte.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de avocatul Parpalac Aurelia în interesele lui Ciorici Radu, Ciorici Adriana și Tarlapan Ala și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 22 iunie 2021.

La 25 mai 2022, Ciorici Radu și Tarlapan Ala, reprezentați de avocatul Parpalac Aurelia și Ciorici Adriana au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurenții, în motivarea recursului au invocat aplicarea eronată a normelor de drept material.

De asemenea, au menționat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond.

Totodată, au specificat că în instanța de fond, cauza a fost examinată în absența sa, deși a fost solicitată amânarea cauzei.

La 07 iunie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimaiților copia recursului, fiind recepționat de către AEÎ ”Microîmprumut” la data de 15 iunie 2022, conform avizului de recepție (f. d. 182).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 30 noiembrie 2021.

La 21 februarie 2022, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată (f.d. 167), însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 25 mai 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ciorici Radu și Tarlapan Ala, reprezentați de avocatul Parpalac Aurelia și de către Ciorici Adriana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ciorici Radu și Tarlapan Ala, reprezentați de avocatul Parpalac Aurelia și de către Ciorici Adriana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh